

Indstilling af Steffen Stubager for bogen Familien Hassan, udgivet på Politikens forlag.

Nogle gange sker det fantastiske, at man åbner en bog og først lægger den fra sig, når man er færdig med sidste side.

Sådan en bog er Steffen Stubagers bog Familien Hassan, hvor Yahya Hassens fire søskende og mor i fællesskab fortæller om familiens liv som flygtninge i Danmark og Yahyas gennembrud som digter.

Familiens historie kaster nyt lys over Yahya Hassans digte og den deroute, der førte til hans død. Bogen dokumenterer, at de historier om vold og hykleri i de muslimske indvandrer miljøer, som Yayha Hassan beskrev i sine digte, var sande. Men bogen er ikke kun et portræt af en familie, der mister en søn og bror, og skal leve videre med tabet. Den er også en fortælling om et velfærdssamfund med store huller, hvor opholdssteder, politi og kommunale myndighedspersoner svigter deres ansvar med at tage hånd om nogle af samfundets mest sårbare mennesker, og et unikt indblik i et af landets socialt belastede boligområder, Trillegården. Det er væsentlig journalistik, der er så blændende velfortalt, at man sluger side efter side.

Bogen er bygget op som en mosaik af familiemedlemmernes individuelle historier, fortalt i jeg-form. Resultatet er fortælling, der vakte stor begejstring hos anmelderne i landets dagblade.

Information kaldte Familien Hassan 'rørende og rystende', Heartbeat udpegede den som en af de bedste bøger i 2024, og Politiken, der også bragte et større uddrag i sin søndagssektion, skrev i sin anmeldelse, at autenticiteten 'gløder på en hver en linje i denne fine bog, som udvider forståelsen af Hassan-familiens og lignende familiers miljø og baggrund'. POV kaldte Familien Hassan 'en helt igennem rystende bog', der fortjente 'skamros'.

Også i udlandet vakte bogen opsigt, selvom den kun udkom på dansk. Svenska Dagbladet kaldet den et 'oprørende vidnesbyrd', og i Morgenbladets litteraturpodcast blev den af værterne beskrevet som 'fabelagtig velskrevet', 'knaldstærk' og 'fantastisk'.

Med sit indblik i et lukket indvandrer miljø satte Familie Hassan også politisk dagsorden. Justitsminister Peter Hummelgaard citerede bogen i en kronik i Politiken, og Deadline inviterede Yayha Hassans lillebror, Abdullah Hassan, til debat med ministeren – familiens eneste medieoptræden i forbindelse med udgivelsen.

Familien Hassan blev også nomineret til Politikens litteraturpris i kategorien Den fælles samtale, der belønner litteratur, som 'bearbejder de ømme punkter i samfundet og giver nye perspektiver på vores værdier, nærer tænkningen om samfundet og flytter bevidsthed'.

Bogen har også mødt kritik. For hvordan kunne forfatteren beskrive familiemedlemmernes oplevelser så detaljeret? Men hvert et ord i bogen er kildernes. Deres samlede historie bygger på måneders indgående interviews, hvilket kun har ladet sig gøre, fordi Steffen Stubager i fire måneder bosatte sig nær familien i Aarhus, og i den periode stod standby døgnnet rundt, når de meldte sig klar til interview. Det skete ofte med korte varsel og midt om natten.

Flere gange var familiemedlemmerne ved at bakke ud, fordi de var bekymrede for, hvad der ville stå om dem og deres afdøde bror, og om deres tanker og følelser ville blive forstået.

Men i løbet af sine mange samtaler og timer hos dem, lykkedes det Steffen Stubager at få et fortroligt og tillidsfuldt forhold til dem alle. De gav ham lov til at se deres private dokumenter fra offentlige myndigheder, som kunne dokumentere deres historier.

Steffen Stubager brugte et halvt år på at skrive hundredvis af timer interviews ud, redigere og skrive sammen. Resultatet er en journalistisk kraftpræstation, der demonstrerer hvor kraftfuld andre menneskers historie kan være, når den er fortalt levende, detaljeret og medfølelse.

Det er den slags journalistisk, der fortjener at blive båret frem i lyset.